

Висновки

1. За обраною методологією моделювання визначена стратегія процесу змін, зміст інноваційного розвитку університетської системи освіти як сталого розвитку, через сукупність принципів та положень, правил та умов, що ведуть до змін, як розвитку зі сталим характером.

2. Ідея сталого розвитку університетської системи освіти – положення про доцільність та ефективність об'єднання особистостей, що формуються через освіту на всіх етапах різнорівневої підготовки фахівців, зі свободою вибору як основи розв'язання проблеми виховання нового рівня світогляду вільної людини, формування висококваліфікованого кадрового потенціалу регіону, здатного розбудувати державу та інтегрувати її у світовий простір на виклик процесів глобалізації. Об'єднання молоді для виховання свідомих громадян правової суверенної держави шляхом використання її наполегливого прагнення до якісної освіти. Об'єднання через освіту – не нова, але дуже ефективна соціальна ідея, коли педагогічна наука є фактором інтеграції, сприяє сталому розвитку соціальної сфери у регіоні та в Україні.

Доцільно навести думку М. Каддафі: “В основі існування Сонця лежить монолітність усіх газів. Таким чином, основою існування є фактор єднання. Суспільний фактор, тобто національна самосвідомість, – це фактор єднання будь-якого суспільства” [43, с. 109]. Отже єднання суспільства навколо університетів є провідною ідеєю сталого розвитку як університетської системи освіти, так і регіону, а з часом і суспільства.

Реалізація ідеї сприятиме втіленню положень гуманістичної парадигми освіти, в основі якої – людина як найвища цінність, та визначає стратегію сталого розвитку університетської системи освіти як основного ресурсу регіону з позиції інтеграції у національний та світовий простір.

3. Сталий розвиток університетської системи освіти досягається через процес прийняття організаційно-педагогічних рішень протягом усього часу функціонування на всіх етапах розвитку. Це дозволяє університетській системі освіти добитися сталого стану, а сталий розвиток набувається не одноразово, а на шляху наполегливої, активної та повсякденної праці всіх учасників навчально-виховного процесу, що урівноважена обмеженими ресурсами.

4. Стан університетської системи освіти можливо вважати сталим, якщо спостерігається стабільний потік абітурієнтів та студентів, існують стабільний професорсько-викладацький колектив, що

самооновлюється, надійні та різноманітні джерела фінансування і, нарешті, стабільний ринок праці для випускників-професіоналів.

5. Організацію університетської системи освіти можливо визнати сталою, якщо при подоланні протиріч, що виникають у її межах, їх вирішення не виводить систему за межі допустимого ризику, коли негативні наслідки діяльності врівноважуються позитивними діями.

6. Під сталістю прийнято вважати здатність закладу зберегти та покращити результати, які були досягнуті за рахунок зовнішньої підтримки після її завершення.

7. Сталий розвиток – це збалансований розвиток, де головним пріоритетом виступають люди, їх добробут, а не цифри економічного зростання.

8. Активність до дій, щоб не перетворитись в агресивність, повинна обмежуватися ресурсами за “принципом належної скромності”, або обмеженої нерівності.

9. Бажаний взірць (модель) майбутнього університету – це індивідуально зорієнтоване середовище, де формування нового рівня свідомості вільної людини проходить неперервно у різному темпі і з різною інтенсивністю, що відповідає особистим відмінностям та задовольняє зміну пріоритетів кожної особистості на етапах життя.

10. Сталий розвиток університетської системи освіти – це коли у максимально можливому ступені поєднані переваги класичної форми з інноваційними з організації навчально-виховного процесу.

11. Сталий розвиток – це взаємозв’язок, єдність діяльності та

Контрольні питання

1. Сутність філософії Конфуція для цілей сталого розвитку.
2. Класична тріада теорії еволюції Ч. Дарвіна.
3. Принцип гомеостазису.
4. Принцип метаболізму.
5. Принцип мінімізації дисипації енергії.
6. Явище біфуркації.
7. Принцип адаптації.
8. Принцип кормчого.
9. Принцип сталості розвитку.
10. Принцип синергії.
11. Класифікація моделей розвитку.
12. Основні положення концепції людського розвитку.
13. Розвиток цивілізації за трьома сценаріями.

14. Характеристики розвитку університетської системи освіти.
15. Ідеї теорії розвитку системи народної освіти Росії.
16. Організаційна чи корпоративна культура організації.
17. Команда лідера: структура та сутність.
18. Основні принципи політики змін.
19. Десять принципів організації навчального процесу.
20. Основні чинники для забезпечення умов сталого розвитку.
21. Якості випускників університетів.
22. Заповіді Іосифа Бродського.
23. Провідні умови ієромонаха Каріона Істоміна.
24. Заповідь Г. Дейлі.
25. П'ять свобод Вірджинії Сатір.